

¡IZAR BI!

Trantze beltzian nago
Amoriyo miñez,
Iñolaz barrun estu
Au senda eziñez;
Gaitz au ez da sendatzen
Erreza, osiñez,
Bañan, bai biyotzaren
Maitasun lurriñez.

Odol guztiya daukat
Irakin nairikan,
Zan abek zabaltzeko
Ez daukat gairikan;
Biyotzaren kutsutik
Miñ daukat birikan,
Zeñak ez diran uzten
Egiten itzikan.

Esnatzen bada maite
Nerian biyotza,
Agtyan esango dit
Ez nadilla lotsa;
Nerez det biziroki
Mintzoera otza,
Naizelako jenigoz
Lotsati ta motza.

Gis ontan maitatzia
Da bizirola latza,
Dan bezela gogotuz
Nai oi dan baratza;
Mñ au da beazunan
Gisako garratza,
Illunez izan oi dan
Bezela arratsa.

¿Lotsatiya naizela
Ote dit igarri,
Ta nagola maitasun
Onaren egarri?
Maitatuaz esanik
Itz onak elkarri,
Bear degu pensatu
Pregoitan noiz asi.

Maitasunen mendean
Naiz beti ni arki,
Beragatik biyotzak
Egiten dit argi;
¡Nekez! bañan ikusten
Ditut nik chit garbi
Begi belch chit pollitak
Irudiz... ¡izar bi!

JUAN IGNAZIO URANGA.

